

החטיבה המקצועית

החלטת מיסוי : 9857/12 תחום החלטת המיסוי : מיסוי בינלאומי

הנושא: קביעת תנאים אשר בהתקיימם ייחשב יחיד לתושב ישראל לעניין אמנה - החלטת מיסוי בהסכם

העובדות :

1. המבקשים הם בני זוג הנחשבים לתושבי מדינה A שהיא מדינת אמנה .
2. המבקשים הם בעלים של עסק בעל מרכזי ייצור ושיווק במספר מדינות בעולם, המקיים מחזור מכירות בהיקף נרחב בשנה (להלן: "העסק").
3. טבעו הבין לאומי של העסק גורם לכך כי המבקשים שוהים חלק ניכר מזמנם בנסיעות בין מוקדי העסק ברחבי העולם .
4. בכוונת המבקשים להעביר את מרכז חייהם לישראל במהלך מחצית השנייה של שנת ההגעה (להלן: "שנת המס הראשונה") ובכך להפוך לתושבי ישראל לראשונה.
5. בבעלות המבקשים דירה בישראל. נכון למועד מתן החלטה זו בני הזוג טרם מתגוררים בדירה.

הבקשה

נתבקשנו לקבוע עבור המבקשים תנאים אשר בהתקיימם יוכלו להיחשב לתושבי ישראל לעניין האמנה עם מדינת A ולקבל אישור תושבות בהתאם.

החלטת המיסוי ותנאיה

1. בני הזוג ייחשבו לתושבי ישראל לעניין הפקודה החל מיום העברת מרכז חייהם לישראל (להלן: "יום ההגעה לישראל") ובלבד שישבו בישראל תקופה מהותית מיום הגעתם.
2. החל מתום שנת המס השלישית ליום הגעתם לישראל, ובתום כל שנת מס שלאחר מכן, ינפיק פקיד השומה לכל אחד מבני הזוג אישור בדבר היותו תושב ישראל לעניין האמנה עם מדינה A, החל מיום הגעתו לישראל ולכל אחת משנות המס שלאחר מכן, ובלבד שיתקיימו כל תנאים אלה במצטבר (להלן: "התנאים המזכים") :
- 2.1 לבני הזוג יהיה בית קבע בישראל. לעניין זה "בית קבע" - כמשמעותו בחוזר מס הכנסה 8/2002.
- 2.2 החל מיום הגעתם לישראל ועד לתום שנת המס הראשונה יהיו בני הזוג בישראל מעל ל- 100 ימים במחצית השנייה של השנה ולא פחות משליש מכמות ימי שהייה מיום ההגעה ועד לתום שנת המס הראשונה.
- 2.3 בשנת המס השנייה למועד הגעתם יהיו בני הזוג בישראל מעל ל-133 ימים.

- 2.4 בשנת המס השלישית למועד הגעתם ישהו בני הזוג בישראל מעל 143 ימים.
- 2.5 בעת הגשת הבקשה לאישור תושבות בתום שנת המס השלישית, ולאחר שעמדו בתנאים המאוזכרים בסעיפים 2.2 עד 2.4 לעיל, בכל שנה, ייתנו בני הזוג הצהרה כי בכוונתם להמשיך ולשהות בישראל תקופה שלא תפחת מ-143 ימים בכל שנה לגבי שתי שנות המס הבאות (שנת המס הרביעית והחמישית).
- 2.6 בכל שנת מס עבודה יונפק אישור תושבות, ישהו בני הזוג, בכל אחת משאר המדינות האחרות, מספר ימים הקטן ממספר ימי שהייתם בישראל באותה שנה. בני הזוג יציגו בפני פקיד השומה את פירוט כמות ימי השהייה בכל אחת משאר המדינות בהן שהו בשנת המס.
- 2.7 בני הזוג הצהירו כי לא בחרו בשנת מס כלשהי כשנת הסתגלות כהגדרתה בסעיף 14 לפקודת מס הכנסה.
- 2.8 בני הזוג יציגו חוות דעת מאת רו"ח מקומי של מדינת A כי לפי מבחני הדיון הפנימי במדינת A, הם אינם נחשבים "תושבי המדינה" החל מיום ההגעה ואילך.
- 2.9 מבלי לגרוע מהוראות סעיף 2 להחלטה, מובהר כי אין באי קיום אחד או יותר מהתנאים המזכרים בשנת מס כלשהי, כדי למנוע מפקיד השומה לטעון כי מרכז חייו של כל אחד מבני הזוג מצוי בישראל באותה שנת מס, וכי הוא נחשב לתושב ישראל.
- 2.10 מוסכם כי בקיום התנאים המצטברים שלעיל יראו את בני הזוג כמי שנחשב לתושב ישראל הן לצרכי דין פנימי והן לצרכי האמנה החל מיום ההגעה ואילך. ואולם, אין באמור לעיל בכדי לחייב את רשות המיסים להסכים לייצג את בני הזוג, בהליך של הסכמה הדדית, מול מדינת אמנה, היה ותחליט כי זיקתם של בני הזוג למדינת האמנה גוברת.
3. במסגרת החלטת מיסוי זו נקבעו מגבלות ותנאים נוספים.